

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie III Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący SSR del. Ewa Suhecka - Bartnik

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2018 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z wniosku B. J. (1)

z udziałem Z. R. (1)

w sprawie o wydanie orzeczenia w trybie art. 111 ustawy z dnia 05 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy

postanawia:

1. zakazać uczestnikowi postępowania Z. R. (1) rozpowszechniania nieprawdziwych informacji o niezgodnym z prawem wybudowaniu obiektu gastronomicznego w W. przy ul. (...) przez kandydata na radnego do Rady Dzielnicy W. Pana B. J. (1),

2. nakazać uczestnikowi postępowania Z. R. (1) sprostowania nieprawdziwej informacji poprzez opublikowanie przez Z. R. (1) ogłoszenia o następującej treści: „Ja Z. R. (1) oświadczam, że moje twierdzenia o niezgodnym z prawem wybudowaniu obiektu Cukiernia (...) w W. przy ul. (...) przez Pana B. J. (1), są kłamstwem i nie mają oparcia w faktach”,

na:

- stronie internetowej (...)

-stronie internetowej (...)

-stronie internetowej (...)

- portalu (...)

- portalu (...)

- portalu (...)

przy czym ogłoszenie ma zostać sporządzone czcionką Calibri w rozmiarze 11 (jedenaście) i umieszczone na stronie głównej każdej z wymienionych stron i portali oraz ma być zaopatrzone tytułem sporządzonym drukowanymi literami o treści (...),

3. nakazać Z. R. (1) wpłacenie kwoty 1.000 (jeden tysiąc) złotych na rzecz organizacji (...) im. dr n. med. J. C., Al. (...), (...)-(...) W., nr konta w Banku (...) SA: (...), nr KRS (...),

4. oddalić wniosek w pozostałym zakresie.

SSR del. Ewa Suhecka - Bartnik

UZASADNIENIE

W dniu 18 października 2018 roku o godzinie 15:58 do Sądu Okręgowego w W. wpłynął wniosek kandydata do Rady Dzielnic W. KW Pozytywny W. B. J. (1) o wydanie orzeczenie na podstawie art. 111 § 1 kodeksu wyborczego w trybie wyborczym w sprawie z udziałem Z. R. (1) (uczestnik).

Po ostatecznym sprecyzowaniu żądań zgłoszonych we wniosku o wydanie orzeczenia w trybie wyborczym dokonany w piśmie z dnia 19 października 2018 roku wnioskodawca wskazał, że domaga się:

1. wydania zakazu uczestnikowi postępowania Z. R. (1) rozpowszechniania nieprawdziwych informacji o niezgodnym z prawem wybudowaniu obiektu gastronomicznego w W. przy ul. (...) przez kandydata do Rady Dzielnic W. KW Pozytywny W. B. J. (1);

2. nakazania uczestnikowi postępowania Z. R. (1) dokonania sprostowania następującej treści: „Ja Z. R. (1) oświadczam, że moje twierdzenia o niezgodnym z prawem wybudowaniu obiektu Cukiernia (...) w W. przy ul. (...), oraz wszelkie twierdzenia o działaniu niezgodnym z prawem Pana B. J. (1) kandydata ma radnego do Rady Dzielnic W. są kłamstwem i nie mają oparcia w faktach” i umieszczenie tych informacji na stronach internetowych: (...)

- przy czym tytuł powinien zostać umieszczony drukowanymi literami (...) czcionką Calibri, rozmiar 11 na stronie głównej, przy czym interlinia i układ graficzny sprostowania mogą mieć dowolną formę.

3. nakazania uczestnikowi postępowania Z. R. (1) przeproszenia B. J. (1) w związku z naruszeniem jego dóbr osobistych, poprzez sporządzenie pisemnych, własnoręcznie napisanych przeprosin o treści: „Oświadczam, że moje twierdzenia jakoby Pan B. J. (1) postępował niezgodnie z prawem i że jest nieuczciwy, są kłamstwem, które wymyśliłem, za co przepraszam”. Przeprosiny mają zostać przekazane wnioskodawcy w ciągu 3 dni kalendarzowych od momentu uprawomocnienia się wyroku, poprzez przesłanie listem poleconym na adres KW Pozytywny W. ul. (...), (...)-(...) W.;

4. nakazanie uczestnikowi postępowania Z. R. (1) dokonania sprostowania następującej treści: „Ja Z. R. (1) oświadczam: wszelkie moje twierdzenia o nieuczciwości Pana B. J. (1) kandydata na radnego do Rady Dzielnic W., są kłamstwem i nie mają oparcia w faktach” oraz umieszczenie tych informacji w lokalnych mediach, tj. na stronach: (...)

oraz w formie całostronicowej informacji w drukowanym lokalnym miesięczniku (...);

- przy czym tytuł powinien zostać umieszczony drukowanymi literami (...) czcionką Calibri, rozmiar 11 na stronie głównej, przy czym interlinia i układ graficzny sprostowania mogą mieć dowolną formę.

5. Nakazania uczestnikowi postępowania Z. R. (1) wpłacenia kwoty 50.000 złotych na rzecz organizacji (...) im. dr n. med. J. C., Al. (...), (...)-(...) W., nr konta w Banku (...) SA: (...), nr KRS (...).

W uzasadnieniu wniosku wskazano, że Z. R. (1) rozpowszechnia nieprawdziwe informacje dotyczące kandydata na radnego B. J. (1), które są obraźliwe i mają zdeprecjonować kandydata na radnego w oczach wyborców, co w ocenie wnioskodawcy należy traktować jako nawoływanie do niegłosowania.

Celem wykazania nieprawdziwości informacji rozpowszechnionych przez uczestnika postępowania, wnioskodawca wskazał, że nieruchomości, na której znajduje się Cukiernia (...) należy do (...) Sp. z o.o., w której wnioskodawca pełni funkcję Prezesa Zarządu. Wnioskodawca podkreślił, że nie jest właścicielem ani współwłaścicielem ww. Spółki. Udziałowcem w (...) Sp. z o.o. jest m.in. żona wnioskodawcy, z którą jednak łączy wnioskodawcę umowa rozdzielności majątkowej

Cukiernia powstała na obszarze zabytkowym, podlegającym konserwatorowi zabytków, jednakże budynek został wybudowany z zachowaniem przepisów prawa,

co potwierdza trwający 3 lata proces uzgodnień z konserwatorem zabytków, zakończony wydaniem pozwolenia na budowę. Użyte w dokumentacji sformułowanie „inwestycja celu publicznego” uzasadnione jest trybem, w jakim wydawane są pozwolenia względem inwestycji lokalizowanych na terenach zabytkowych, stosownie do treści art. 6 pkt 5 ustawy o gospodarce nieruchomościami.

Wnioskodawca wskazał, że działalność Z. R. (1) prowadzona jest za pośrednictwem forów internetowych. W ocenie wnioskodawcy oszczerstwa oraz opisywanie przez Z. R. (1) negatywnych działań czy postaw względem kandydatów oraz Komitetu Wyborczego Pozytywny W. nie zasługuje na tolerowanie /wniosek o wydanie orzeczenia w trybie wyborczym, k. 4-13, pismo zawierające uzupełnienie braków formalnych wniosku k.k. 21-27)

Na rozprawie w dniu 19 października 2018 roku uczestnik Z. R. (1) wniósł o oddalenie wniosku w całości. Wskazał, iż nie jest kandydatem ani członkiem żadnego z komitetów wyborczych, a jego wpisy nie były związane z prowadzeniem kampanii wyborczej, ale stanowiły reakcję na kontrowersyjną jego zdaniem opisaną wyżej inwestycję na cel związany z prowadzeniem działalności gospodarczej na terenie (...) Parku (...). Złożenie wniosku w trybie wyborczym traktuje jako zamach na wolność słowa, naruszenie praw konstytucyjnie gwarantowanych. Wskazał, iż na zapytania kierowane do wnioskodawcy nie uzyskał odpowiedzi.

Wnioskodawca podtrzymał wniosek kwestionując twierdzenia zaprezentowane przez uczestnika na rozprawie.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

B. J. (1) jest kandydatem do Rady Dzielnicy W. Komitetu Wyborczego Pozytywny W. /zaświadczenie złożone na rozprawie w dniu 19 października 2018 roku, protokół rozprawy z dnia 18 października 2018 roku z akt sprawy o sygnaturze III Ns 101/18 k. 28-29, wydruk ze strony internetowej (...)

Datę wyborów do rad gmin, rad powiatów, sejmików województw i rad dzielnic (...) W. oraz wybory wójtów, burmistrzów i prezydentów miast wyznaczono na niedzielę dnia 21 października 2018 r. (§ 2). Kampania wyborcza obejmuje okres od dnia 14 sierpnia 2018 r. do dnia 19 października 2018 r. /fakty powszechnie znane/.

Z. R. (1) opublikował w serwisie społecznościowym F. na swoim profilu (Nazwa użytkownika: Z. R. (2)) oraz na profilu (...) (nazwa użytkownika: Z. R. (2)) fotografię przedstawiającą Cukiernię (...) zlokalizowaną na W. oraz opatrzył ją komentarzem. Na własnym profilu Z. R. (1) napisał (pisownia oryginalna): „Pytanie do pana B. J. (2) – założyciel Pozytywnych: czy Pana wyborcy mogą liczyć PRZED wyborami na to, aby napisał Pan BEZ emocji W JAKI SPOSÓB należy rozmawiać z burmistrzem W., żeby uzyskać zgodę na budowę na terenie (...) Parku (...),? Na terenie Parku (...) jak wiadomo nie wolno budować PRYWATNYCH lokali gastronomicznych. Panu się udało ta trudna sztuka. Czy Pan jako CZŁOWIEK SUKCESU mógłby się podzielić ze słabszymi w tym zakresie swoją bezcenną wiedzą. Z pewnością tak (...) postępujący człowiek chętnie wesprze swoją bezcenną wiedzą młody wilanowski biznes. Może chciałby Pan rozszerzyć swoją działalność i założyć sieć cukierni wybudowanych w TAKICH HISTORYCZNYCH miejscach europejskich miast – np. G., L., P., R., G., W., R., etc.? W razie powodzenia takiego pomysłu liczę na prowizję za pomysł #”.

Na profilu (...) uczestnik postępowania zamieścił następującą wypowiedź (pisownia oryginalna): „To jest cukiernia pana B. J. (1) CZŁONKA ”Nieuczciwego W.” – postawiona WBREW PRAWU!! W tym miejscu jest park kulturowy. Mimo tego kolega pana B. J. (1) burmistrz L. R. zgodził się na ZŁAMANIE PRAWA. OD dawna piszę, że działania (...), która teraz powołała do życia Nieuczciwy W. są SZKODLIWE dla mieszkańców i naszej dzielnicy. Nie dajcie się oszukać w wyborach (...), zwany „pozytywnym” to wytwór (...) (...), stworzony aby wprowadzić mieszkańców w błąd. Uważajcie na „pozytywny” W. – to przybudówka (...) i pułapka dla mieszkańców. Nie dajcie się nabrać!”.

Z. R. (1) nie jest kandydatem na radnego czy burmistrza w wyborach samorządowych 2018, jest natomiast członkiem Obwodowej Komisji Wyborczej zgłoszonym przez Komitet Wyborczy Stowarzyszenia (...).

/postanowienie komisarza wyborczego z dnia 1 października 2018 roku załącznik nr 16 złożone na rozprawie 19 października 2018 roku/

Cukiernia (...) znajduje się przy ul. (...). Z treści księgi wieczystej nr (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy dla Warszawy – Mokotowa w W., VII Wydział Ksiąg Wieczystych wynika, że działka o numerze (...) położona przy ul. (...) (W.) w W. jest własnością (...) W., która została oddana w użytkowanie wieczyste do dnia 04 grudnia 1996 roku (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. /fotokopia księgi wieczystej k. 6./.

B. J. (1) jest Prezesem Zarządu wskazanej spółki, jednak nie ma statusu jej właściciela ani współwłaściciela. Wspólnikami spółki są M. J. (100 udziałów o łącznej wartości 50.000 złotych) oraz (...) LTD z siedzibą w N., Cypr (54 udziały o łącznej wartości 27.000 złotych) /informacja z krajowego rejestru sądowego, k. 7-9/. B. J. (1) i M. J. są małżeństwem, z tym zastrzeżeniem, że w dniu 25 stycznia 2007 roku zawarli umowę majątkową małżeńską i umowę o częściowy podział majątku wspólnego /akt notarialny, k. 10-10v./

Działka nr (...) położona przy ul. (...) w W. znajduje się na obszarze wpisanym do rejestru zabytków. Stołeczny konserwator zabytków wydał w dniu 17 kwietnia 2013 roku zalecenia konserwatorskie oraz postanowieniem nr (...) uzgodnił decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego dla inwestycji polegającej na budowie altany wolnostojącej przy zabytkowym budynku dawnej kuźni z nowoprojektowanym tarasem na przedmiotowej działce.

Prezydent (...) W. decyzją z dnia 29 sierpnia 2014 roku Nr (...) pozwolił (...) Sp. z o.o. na budowę altany na działce ew. nr (...) z obrębu (...) na obszarze „założenia urbanistycznego W.” wpisanego do rejestru zabytków decyzją nr (...) z lipca 1965 r. , przy ul. (...) w Dzielnicy W. w W. – według wykonanego w jednostce projektowej ART. (...) sp. z o.o. w czerwcu 2014 roku „Projektu budowlanego altany wolnostojącej – ogrodu letniego (...) przy istnieniu budynku dawnej kuźni /decyzja Nr (...) k. 11-11v./ Decyzją Nr (...) z dnia 29 kwietnia 2015 roku Prezydent (...) W. zatwierdził projekt budowlany i udzielił pozwolenia dla Inwestora (...) sp. z o.o. na budowę altany wolnostojącej /decyzja Nr (...), k. 12-12v., interpelacja nr (...) z dnia 28 marca 2018 roku oraz odpowiedź Zastępcy Burmistrza Dzielnicy W. na tę interpelację z dnia 13 kwietnia 2018 roku- złożone na rozprawie w dniu 19 października 2018 roku/

Stan faktyczny w powyższym kształcie Sąd ustalił na podstawie złożonych do akt sprawy dokumentów oraz wydruków, których wiarygodność i prawdziwość nie budziła wątpliwości Sądu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie wyborczym zasługiwał na uwzględnienie w części.

Zgodnie z art. 111 § 1 kodeksu wyborczego, jeżeli rozpowszechniane, w tym również w prasie w rozumieniu ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. - Prawo prasowe, materiały wyborcze, w szczególności plakaty, ulotki i hasła, a także wypowiedzi lub inne formy prowadzonej agitacji wyborczej, zawierają informacje nieprawdziwe, kandydat lub pełnomocnik wyborczy zainteresowanego komitetu wyborczego ma prawo wnieść do sądu okręgowego wniosek o wydanie orzeczenia:

- 1) zakazu rozpowszechniania takich informacji;
- 2) przepadku materiałów wyborczych zawierających takie informacje;
- 3) nakazania sprostowania takich informacji;
- 4) nakazania publikacji odpowiedzi na stwierdzenia naruszające dobra osobiste;
- 5) nakazania przeproszenia osoby, której dobra osobiste zostały naruszone;

6) nakazania uczestnikowi postępowania wpłacenia kwoty do 100 000 złotych na rzecz organizacji pożytku publicznego.

Niewątpliwie wnioskodawca posiadał legitymację czynną w niniejszej sprawie jako kandydat na radnego Dzielnicy W. (...) W. i podmiot którego imiennie dotyczyły wpisy dokonane przez uczestnika na portalach społecznościowych, których printscreeny zostały załączone do wniosku.

Przedmiotem ochrony analizowanego przepisu w wymiarze indywidualnym jest ochrona konkretnego kandydata w nadchodzących wyborach przed rozpowszechnianiem informacji nieprawdziwych, w wymiarze szerokim służy on zapewnieniu wysokiego standardu ochrony wyborców przez zagwarantowanie im tak proceduralnej, jak i materialnej wolności wyboru (v. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 kwietnia 2001 r., I CZ 25/01, K. D., Przeprosiny za naruszenie dóbr osobistych w toku kampanii wyborczej w oparciu o art. 111 Kodeksu wyborczego, Legalis).

Warunkiem dochodzenia wskazanych w art. 111 § 1 kodeksu wyborczego roszczeń w tak materiałów wyborczych jak i a także wypowiedzi lub innych form prowadzonej agitacji wyborczej.

Materiałem wyborczym jest każdy pochodzący od komitetu wyborczego upubliczniony i utrwalony przekaz informacji mający związek z zarządzonymi wyborami. Materiały wyborcze powinny zawierać wyraźne oznaczenie komitetu wyborczego od którego pochodzą (art. 109 § 1 i 2 kodeksu wyborczego). Pojęcie materiałów wyborczych zostało określone w sposób niewyczerpujący. Do materiałów wyborczych należy zakwalifikować także billboardy oraz wszelkie napisy, informacje, komunikaty, apele zawierające treści mające związek z trwającą kampanią wyborczą, których celem jest wywarcie wpływu na wynik głosowania (v. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia z dnia 6 września 2012 r. I ACz 1253/12).

Stosownie zaś do treści art. 105 § 1 kodeksu wyborczego agitacją wyborczą jest publiczne nakłanianie lub zachęcanie do głosowania w określony sposób, w tym w szczególności do głosowania na kandydata określonego komitetu wyborczego.

W efekcie prowadzona może ona być nie tylko za pomocą materiałów wyborczych, ale również, co wynika z treści art. 105 kodeksu wyborczego przez każdy inny podmiot i w każdy inny sposób, mogąc mieć wpływ na wynik wyborów.

Zgodnie przy tym z § 2 powołanego przepisu u agitację wyborczą można prowadzić od dnia przyjęcia przez właściwy organ zawiadomienia o utworzeniu komitetu wyborczego na zasadach, w formach i w miejscach, określonych przepisami kodeksu.

Agitację wyborczą może prowadzić zatem każdy komitet wyborczy i każdy wyborca, w tym zbierać podpisy popierające zgłoszenia kandydatów po uzyskaniu pisemnej zgody pełnomocnika wyborczego (art. 106 § 1 kodeksu wyborczego). Publiczny charakter nakłaniania należy rozumieć zgodnie z utrwalonym orzecnictwem Sądu Najwyższego, według którego „znamię publiczności (...) zachodzi wtedy, gdy rzecz dzieje się w miejscu ogólnie dostępnym dla nieokreślonych indywidualnie osób w warunkach możliwości bezpośredniego powzięcia wiadomości przez te osoby” (por. wyrok z dnia 18 lutego 1947 r. K 2251/46, PiP 1948, Nr 2, s. 149 i B. Banaszak, Kodeks wyborczy. Komentarz, Warszawa 2015).

W realiach przedmiotowej sprawy Sąd uznał, że uczestnik postępowania Z. R. (1) poprzez publikację spornych informacji dotyczących niezgodnego z prawem wybudowania lokalu gastronomicznego przez wnioskodawcę na obszarze wpisanym do rejestru zabytków, prowadził agitację wyborczą. Wpisy opublikowane przez Z. R. (1) na profilu własnym w serwisie (...) jak i na profilu (...) Sąd mogące dotrzeć do wyborców jako odbiorców tych wpisów stanowiły formę agitacji wyborczej w rozumieniu art. 105 kodeksu wyborczego.

Uczestnik czynił równolegle zarzuty względem Komitetu Wyborczego Pozytywny W., z ramienia którego kandyduje B. J. (1) oraz samego kandydata B. J. (1) w zakresie, w jakim zarzucał temu kandydatowi niezgodne z prawem

wybudowanie lokalu gastronomicznego. Sformułowania takie jak: „Nie dajcie się oszukać w wyborach (...)”, „Uważajcie na „pozytywny” W.”, „Nie dajcie się nabrać” odnosiły się zarówno do KW Pozytywny W. jak i do samego kandydata B. J. (1). Dowodzą one tego, że były przekazywane z uwagi na trwającą kampanię wyborczą i mają na celu wpłynięcia na wynik głosowania (v. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 06 września 2012 r., IACZ 1253/12, postanowienie Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 04 listopada 2014 r., I ACz 1659/14).

Opublikowanie informacji o kandydacie B. J. (1) stanowiło zatem

tw. kampanię negatywną mającą na celu zdyskredytowanie kandydata w oczach wyborców, a zatem zniechęcić ich do oddania swojego głosu na wnioskodawcę, a zatem mogącą wpłynąć na wynik wyborów. Dowodzą tego m.in. następujące sformułowania: „Z pewnością tak etycznie postępujący człowiek chętnie wesprze swoją bezcenną wiedzą młody wilanowski biznes” (przy czym słowo „etycznie” napisane było wielkimi literami, co podkreślało wymowny charakter wypowiedzi), „To jest cukiernia pana B. J. (1) członka ”Nieuczciwego W.” – postawiona wbrew prawu!!” (słowa „członka” i „wbrew prawu” były napisane wielkimi literami).

Znamienne jest, że ze złożonych na rozprawie przez uczestnika dokumentów, co do których wnioskodawca i uczestnik przyznali, że były one ogólnie dostępne na stronie Urzędu Dzielnicy W. wynika, że uczestnik miał świadomość co do tego, że inwestycja w postaci wzmiankowanej cukierni została wybudowana w oparciu o funkcjonujące w obrocie prawnym i niezaskarżone decyzje administracyjne. Nie zostało przez niego wykazane, by decyzje te zostały wzruszone, a Sąd w niniejszym postępowaniu nie był uprawniony do badania ważności takowych decyzji administracyjnych.

W świetle powyższych okoliczności uznać należało, że argumentacja uczestnika podniesiona na rozprawie w dniu 19 października 2018 roku, jakoby jego wypowiedzi na portalach internetowych nie stanowiły agitacji wyborczej w rozumieniu art. 111 nie zasługiwała na uwzględnienie. Wyborca decydując się na publikowanie w toku kampanii wyborczej w sposób mogący dotrzeć do szerokiej rzeczy wyborców określonych wiadomości o osobie będącej kandydatem musi liczyć się z tym, iż podawane przez niego informacje mogą być przedmiotem weryfikacji w trybie przewidzianym przez art. 111 kodeksu wyborczego. Ewentualne zaś zarzuty co do przewidzianego przez ten przepis trybu postępowania, jego szybkości, mogą stanowić asumpt do podjęcia inicjatywy legislacyjnej, a nie przedmiot zasadnych zastrzeżeń pod adresem wnioskodawcy decydującego się na skorzystanie z tej procedury.

Jak wspomniano we wcześniejszych rozważaniach możliwość dochodzenia roszczeń z art. 111 § 1 kodeksu wyborczego uzależniona jest od okoliczności rozpowszechnienia nieprawdziwych informacji za pomocą materiałów wyborczych lub innego rodzaju agitacji wyborczej.

W niniejszej sprawie Z. R. (1) zarzucił kandydatowi do Rady Dzielnicy B. J. (1), że niezgodnie z prawem wybudował obiekt gastronomiczny

przy ul. (...) w W. (dzielnica W.) na obszarze Parku (...). Taka informacja wynika zarówno pośrednio jak i wprost z treści dwóch analizowanych wpisów. W ocenie uczestnika, czemu dał on wyraz w tych wpisach, miało być to możliwe dzięki burmistrzowi W. L. R., którego uznał za kolegę B. J. (1), a który to miał zgodzić się na złamanie prawa. Uczestnik szyderczo ocenił, że B. J. (1) udała się „ta trudna sztuka”, przez którą należy rozumieć uzyskanie zgody na budowę na terenie (...) parku (...). B. J. (1) został nazwany „człowiekiem sukcesu” oraz „etycznie” postępującym człowiekiem, który posiada „beczenną wiedzę”, którą może wesprzeć „(...)”. Wyrażenia te miały jednak wyłącznie szyderczy, negatywny wydźwięk we wpisach uczestnika.

Tymczasem w załączeniu do wniosku, B. J. (1) przedłożył dokumentację, z której wynika, że nieruchomości na której wybudowana została Cukiernia (...) należy do (...) sp. z o.o., w której wnioskodawca nie posiada udziałów a pełni jedynie funkcję Prezesa Zarządu. Żona wnioskodawcy posiada udziały w (...) sp. z o.o., jednak wnioskodawca zawarł z małżonką umowę rozdzielenia majątkowej z wyrównaniem dorobków. A zatem podmiot zupełnie niezależny od wnioskodawcy jest właścicielem obiektu, którego własność uczestnik przypisywał wnioskodawcy.

przede wszystkim jednak wnioskodawca przedłożył dokumenty urzędowe, z których wynika, że spółka (...) sp. z o.o. posiadała pozwolenie na budowę na terenie działki (...) z obrębem (...) na obszarze „założenia urbanistycznego W.” wpisanego do rejestru zabytków oraz zatwierdzony projekt budowlany i pozwolenie na budowę altany wolnostojącej

przy budynku dawnej kuźni (ul. (...) w Dzielnicy W. (...) W.). Z zebranego w sprawie materiału nie wynika by decyzje te nie zostały wzruszone, a zatem by inwestycja ta została dokonana z naruszeniem przepisów prawa.

Powyższe okoliczności wskazują, że Z. R. (1) rozpowszechnił informację nieprawdziwą wskazując po pierwsze, że to B. J. (1) wybudował obiekt gastronomiczny przy ul. (...) w W. (dzielnica W.) na obszarze Parku (...) i po drugie że było to działanie niezgodnie z prawem. Uczestnik rozpowszechnił powyższą informację nie przedstawiając żadnych dowodów na jej potwierdzenie. Dowodu takiego nie przedstawiono również w toku rozpoznawania niniejszej sprawy, a wręcz przeciwnie ze złożonych przez uczestnika dokumentów wynika, iż miał on wiedzę z ogólnie dostępnych informacji w postaci odpowiedzi z dnia 13 kwietnia 2018 roku na interpelację jednej z radnych Dzielnicy W., że inwestycja została zlokalizowana w oparciu o niewzruszone decyzje administracyjne. Nota bene nie uszło uwadze Sądu, że zawarte w jednym z wpisów uczestnika informacja, jakoby decyzje administracyjne dotyczące analizowanego obiektu wydawane były przez burmistrza L. R. nie znalazły odzwierciedlenia w treści załączonych do wniosku decyzji z 2014 i 2015 roku- pod żadną z nich nie ma podpisu tej osoby.

Stwierdzenie rozpowszechnienia nieprawdziwej informacji w rozumieniu art. 111 kodeksu wyborczego przez uczestnika otwierało Sądowi drogę do rozważenia zasadności środków ochrony jakich domagał się wnioskodawca B. J. (1).

Jak wskazano wcześniej w art. 111 § 1 kodeksu wyborczego zawarto zamknięty katalog tychże środków ochrony:

- 1) zakazu rozpowszechniania informacji nieprawdziwych;
- 2) przepadek materiałów wyborczych zawierających takie informacje;
- 3) nakazanie sprostowania informacji nieprawdziwych;
- 4) nakazanie publikacji odpowiedzi na stwierdzenia naruszające dobra osobiste;
- 5) nakazanie przeproszenia osoby, której dobra osobiste zostały naruszone;
- 6) nakazanie uczestnikowi postępowania wpłacenia kwoty do 100 000 złotych na rzecz organizacji pożytku publicznego.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że Sąd w całości uwzględnił wniosek B. J. (1) w przedmiocie zakazania uczestnikowi postępowania Z. R. (1) rozpowszechniania nieprawdziwych informacji o niezgodnym z prawem wybudowaniu obiektu gastronomicznego w W. przy ul. (...) przez kandydata do Rady Dzielnicy W. KW Pozytywny W. B. J. (1). Powyższe uzasadnione było prawidłowo sprecyzowanym żądaniem, w którym w sposób jednoznaczny wskazano jaka informacja na temat kandydata do Rady Dzielnicy rozpowszechniona w toku kampanii wyborczej była nieprawdziwa. W związku z powyższym Sąd orzekł jak w punkcie 1. sentencji postanowienia.

Żądanie zgłoszone w punkcie 2 wniosku uzupełnione pismem z dnia 19 października 2018 roku podlegało częściowemu uwzględnieniu, tj. w części dotyczącej nakazania Z. R. (1) sprostowania poprzez publikację ogłoszenia następującej treści: „Ja Z. R. (1) oświadczam, że moje twierdzenia o niezgodnym z prawem wybudowaniu obiektu Cukiernia (...) w W. przy ul. (...) przez Pana B. J. (1) kandydata są kłamstwem i nie mają oparcia w faktach” i jego opublikowania na stronach internetowych: (...) z doprecyzowaniem, że tytuł powinien zostać umieszczony drukowanymi literami (...), a treść ogłoszenia winna zostać sporządzona czcionką Calibri, rozmiar 11 na stronie głównej każdej z wymienionych stron i portali.

W ocenie Sądu tak zakaz rozpowszechniania nieprawdziwej informacji odnoszącej się do wybudowania obiektu, czego dowiodło niniejsze postępowanie, jak i opublikowanie sprostowania o w/w treści odnoszącego się stricte do tej informacji w mediach społecznościowych i na stronach internetowych stanowił odpowiednie remedium na opublikowane przez uczestnika wpisy, także przy uwzględnieniu, że pojawiły się one na dwóch profilach facebooka w

internecie. Z tego względu Sąd uwzględnił wniosek, by sprostowanie pojawiło się w internecie tak na profilach jak i stronach internetowych związanych stricte z życiem Dzielnicy W..

Na uwzględnienie nie zasługiwała natomiast część wniosku z punktu 2. oraz w całości w zakresie punktu 4. w zakresie w jakim wnioskodawca domagał się, by uczestnik miał sprostować nieprawdziwie rozpowszechnioną informację jakoby „wszelkie twierdzenia o działaniu niezgodnym z prawem przez Pana B. J. (1) były kłamstwem i nie miały oparcia w faktach” oraz „wszelkie twierdzenia o nieuczciwości Pana B. J. (1) są kłamstwem i nie mają oparcia w faktach”. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że jedyną nieprawdziwą informacją, jaką rozpowszechnił uczestnik w poddanych analizie wpisach dotyczyła nielegalnego wybudowania przez wnioskodawcę obiektu gastronomicznego na terenie parku (...) w W.. Pozostałe sformułowania zawarte we wpisach, w serwisie (...), które stanowią przedmiot niniejszej sprawy zawierają jedynie subiektywną ocenę uczestnika, stanowią wyrażenie własnej opinii pozostając ściśle związane z tą nieprawdziwą informacją. Wpisy te nie zawierały natomiast opisu żadnej innej informacji czy faktu, których prawdziwość mogłaby podlegać zbadaniu. Wobec powyższego, Sąd oddalił wniosek w zakresie, w jakim wnioskodawca żądał, by uczestnik prostował bliżej nieokreślone „wszelkie twierdzenia o działaniu niezgodnym z prawem” czy „wszelkie twierdzenia o nieuczciwości”. Jak słusznie podniósł przy tym uczestnik mogłoby to bowiem oznaczać, iż wszelkie wypowiedzi tak przeszła jak i przyszłe uczestnika, odnośnie osoby wnioskodawcy były i będą nieprawdziwe, mogąc prowadzić de facto do „zamknięcia ust” uczestnikowi, będącej osobą widocznie zaangażowaną w życie Dzielnicy W.. Biorąc pod uwagę charakter uznanej za nieprawdziwą jednej informacji żądanie to nie zasługiwało zatem na uwzględnienie.

Sąd z tożsamych względów oddalił również w całości wniosek B. J. (1) zawarty w punkcie 3. wniosku o nakazanie Z. R. (1) przeproszenia wnioskodawcy w związku z naruszeniem jego dóbr osobistych poprzez sporządzenie pisemnych, własnoręcznie napisanych przeprosin o treści: „Oświadczam, że moje twierdzenia jakoby Pan B. J. (1) postępował niezgodnie z prawem i że jest nieuczciwy, są kłamstwem, które wymyśliłem, za co przepraszam”. Przeprosiny miały zostać przekazane wnioskodawcy w ciągu 3 dni kalendarzowych od momentu uprawomocnienia się wyroku, poprzez przesłanie listem poleconym na adres KW Pozytywny W. ul. (...), (...)-(...) W.. Podobnie jak w poczynionych powyżej rozważaniach sformułowanie zawarte w tych przeprosinach było zbyt szerokie i nieprecyzyjne. Wnioskodawca nie skonkretyzował w tych przeprosinach jaka dokładnie informacja rozpowszechniona w toku kampanii wyborczej była nieprawdziwa. Jak wskazano brak dowodów, by jakiegokolwiek inne informacje na temat wnioskodawcy zostały rozpowszechnione i brak było możliwości ich oceny pod kątem prawdziwości.

Ponadto, jak Sąd ocenił uprzednio, wydanie zakazu publikacji informacji nieprawdziwej zgodnie z punktem 1. sentencji postanowienia jak i nakazanie publikacji sprostowania odnoszącego się do tej nieprawdziwej informacji pozwolą wyeliminować możliwe negatywne skutki opublikowanych przez wnioskodawcę nieprawdziwych informacji, które pozwolą na dotarcie do szerokiego grona odbiorców – potencjalnych wyborców w nadchodzących wyborach samorządowych.

Wskazania także wymaga, że w stosunku do wnioskodawcy sformułowanie „nieuczciwy”, abstrahując od jego ocenego charakteru, w żadnej z załączonych do wniosku publikacji nie zostało wprost wyartykułowane. W efekcie skoro określenie takie nie zostało zawarte w treści wypowiedzi uczestnika, to nie mogło podlegać ocenie i w konsekwencji stanowić przedmiotu sprostowania.

Wreszcie podkreślić należy ponownie, iż na profilach na facebooku uczestnik opublikował jedynie informacje dotyczące postawieniu przez wnioskodawcę wbrew prawu obiektu w postaci cukierni. Z art. 111 § 1 kodeksu wyborczego wynika wprost, iż przedmiotem zarówno zakazu, sprostowania mogą być wyłącznie „takie informacje” w efekcie z dyspozycji tego przepisu wnioskować należy, iż przedmiotem oceny jest określona informacja a zatem środek zaradczy – orzeczenie wydane po rozpoznaniu wniosku w trybie art. 111 kodeksu wyborczego winno odnosić się do takiej konkretnej informacji, która została poddana negatywnej ocenie pod względem prawdziwości w danym postępowaniu.

Wykluczało to zatem możliwość uznania za zasadnego żądania zawartego w punkcie 4., 3. i w podanej wyżej części w punkcie 2. wniosku.

Z uwagi na powyższe, Sąd orzekł jak w punkcie 4 sentencji postanowienia.

Wreszcie w Sąd uwzględnił wniosek zawarty w punkcie 5. wniosku i nakazał uczestnikowi postępowania wpłacenia kwoty 1000 złotych na rzecz wskazanej we wniosku organizacji pożytku publicznego. Określając kwotę świadczenia Sąd ten miał na względzie cele represyjno - prewencyjne wynikające z dominującego elementu publicznoprawnego regulacji zawartej w art. 111 Kodeksu wyborczego, służącej przede wszystkim zapewnieniu prawidłowości prowadzonej kampanii wyborczej. W ocenie Sądu Okręgowego kwota 1000 zł jest odpowiednia dla realizacji celu prewencyjnego i będzie odpowiednia uwzględnwszy tak charakter zarzutów, formę wpisów uczestnika jak i zakres rozpowszechnienia tej informacji na facebooku, który nawet obecnie w dobie informatyzacji społeczeństwa ma mniejsze możliwości dotarcia do wyborców niż publikacja w prasie czy w telewizji. (v. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie - I Wydział Cywilny z dnia 28 października 2014 r. I ACz 913/14)

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w postanowieniu z dnia 19 października 2018 roku.

SSR del. Ewa Suhecka-Bartnik

ZARZĄDZENIE

(...)